

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželno pošto 25 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, na jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Politično društvo „Naprej“ v Celju.

Občni zbor in shod tega za slovenski štajer jako važnega društva, ki se vrši v nedeljo 27. aprila ob 9. uri zjutraj v »Narodnem domu« v Celju, in dejstvo, da je Celje v zgodovini slovenskega naroda v narodno-političnem oziru že mnogo let najzanimivejše mesto na slovenski zemlji ter najvažnejša postojanka štajerskih Slovencev, nam daje povod, da se ozremo nekoliko nazaj v zgodovino celjskih in štajerskih Slovencev.

Konstatovati moramo, da so celjski rodoljubi po smrti škofa Slomška, preseljeni »Slovenskega Naroda« in »Matice Slovenske« iz Maribora v Ljubljano, med vsemi štajerskimi Slovenci posebno v zadnjih petindvajsetih letih v narodno-gospodarskem, političnem in socialnem življenju ter v obče najbolj napredovali in jako lepe vspehe dosegli, umevno je tedaj, da se je vodstvo spodnještajerske slovenske politike in vseh javnih zadev najbolj osredotočilo v Celju, kjer je, ali bi vsaj moralo biti središče štajerskih Slovencev, dasi se je v zadnjih letih v Celju marsikaj zgodilo, — oziroma se ni zgodilo, kar bi se bilo moralo zgoditi v splošnem interesu napredka našega naroda, — s čimer iskreni rodoljubi niso bili zadovoljni. Vkljub temu moramo celjskim rodoljubom priznati prvenstvo med štajerskimi Slovenci v tem oziru.

Občudovali smo posebno njih energično delovanje v narodno-gospodarskem življenju in gmotnih vprašanjih, kjer so si pridobili z ustanovitvijo in vedno izvrstnim vodstvom na štajerskem največjih in najlepše vspevajočih slovanskih denarnih zavodov, posojilnice in »Južnoštajerske hranilnice v Celju« — največ zaslug za vse štajerske Slovence.

V tem oziru se je organizacija naših Celjanov vedno dobro popolnjevala, in se je z naselbino slovenskih odvetnikov, obrtnikov, trgovcev, posestnikov in drugih posameznikov, slovenski živelj tam jako utrdil, pomnožil in razširil. Največjega pomena je v Celju tudi ustanovitev Hribar-

jeve tiskarne ter največje železninske trgovine »Merkur« veleindustrija in posestnika prvega avstro-ogrškega popolno avtomatičnega paromlina Petra Majdiča. Tudi z ustanovitvijo slovenskih dobroteljskih »naprav«, »Katoliškega podpornega društva«, »Podpornega društva za dvojezično gimnazijo«, »Delavskega podpornega društva«, »Podpornega društva zasebnih uradnikov«, »Moške in ženske podružnice sv. Cirila in Metoda«, »Spodnještajerskega jubilejskega zaklada«, »Dijaške kuhinje« in končno »Dijaškega doma«, storili so celjski rodoljubi skoro več kakor dosti, posebno z ozirom na »Katoliško podporno društvo«.

To društvo vzdržuje popolnoma prostovoljno in po nepotrebnem že okoli 25 let dekliško šolo šolskih sester za celjsko okolico, katero bi morala po zakonu vzdrževati štajerska dežela — kakor vsako drugo javno ljudsko šolo. Ker stane ta šola 3—4000 gld. na leto, smelo trdimo, da so Slovenci podarili v 25 letih najmanj 80.000 gld. deželnemu odboru in deželi, katera ravna s svojimi slovenskimi deželami kakor mačeha s pasterkom, dočim bi se bila ta ogromna svota za naš rod na štajerskem v sto slučajih, posebno v Celju, krvavo bolj potrebovala in več koristila.

Nujno je tedaj želeli in skrajni čas je, da se Slovenci v tem oziru spametujejo in ne zametujejo denarja za reči, katere vzdrževati ni njih dolžnost. Medtem ko se je tedaj tu podarila štajerski deželi na jako nepremišljen in skrajno neroden način nečuvno visoka svota, nabrana iz slovenskih žuljev, pa zdihujemo Slovenci, kadar je treba kaj žrtvovati v naše narodno-politične namene, če niso narodno-gospodarskega in dobroteljskega značaja ali spojena z gmotnim blagostanjem.

Celje je tudi v tem oziru posebno zanimivo mesto, omenili smo že, kako uzorno delujejo in napredujejo tamošnji rodoljubi v narodno-gospodarskem življenju, gmotnih vprašanjih in dobroteljskih napravah; vsa čast in priznanje jim za to izborna delo.

Drugače pa je v socialnem ali društvenem in političnem življenju.

Resnici na ljubo povdarjamo sicer,

da so tudi v tem oziru na štajerskem Celjani prvi, kajti ustanovili so poleg že nad 40 let stare čitalnice v zadnjem desetletju »Celjskega Sokola«, »Celjsko pevsko društvo«, »Politično društvo Naprej«, »Celjsko narodno godbo«, »Dramatično društvo« in »Delavsko pevsko društvo« pa le po zaslugah in naporu rodoljubov večinoma srednjega in nižjega stanu, dočim je med prvaki le eden, ki stori tudi v tem oziru popolnoma svojo dolžnost, izvzemši le nekatere posamezne slučaje.

Ta izborni naroden delavec, ki je s političnim delom preobložen, seveda tudi včasih kaj malega zgreši, kar pa je umevno, ker ga drugi voditelji naroda premalo podpirajo in včasih še zavirajo v njegovem delovanju.

Najnovejša in najvažnejša faktorja v društvem in socialnem življenju pa sta v Celju že več let »Celjska narodna godba« in »Dramatično društvo«, okoli katerih se v javnem življenju ves interes najbolj suče, ki se pa od celjskih in drugih rodoljubov v celjskem okrožju, žal, ne podpirata tako, kakor bi smeli pričakovati posebno od imovitih prvakov v Celju in drugod, dasi zaslužita z ozirom na njihovo važnost, potrebo, vztrajno skupno delovanje ter veliko požrtvovalnost, s katero nastopata, vso pozornost in največjo naklonjenost vsega slovenskega občinstva.

V tem oziru se čujejo iz Celja mnokrat britke in opravičene pritožbe o premali požrtvovalnosti podpor in naklonjenosti Slovencev napram tema činiteljema, ki sta tudi v kulturnem oziru važna in prirejata nekako redne dramatične predstave, koncerte in dobroteljske akademije že več let, dočim potrosijo nekateri rodoljubi za zgolj privatni, nenarodni in nepotrební šport preveč denarja.

Važno ulogo igrata tudi »Celjski Sokol« in »Celjsko pevsko društvo«, ki pa tudi nista deležna potrebne podpore in naklonjenosti slovenskega občinstva, dasi posebno v poletnem času pri izletih najbolj razširjata med ljudstvom slovensko narodno zavest in sta priredila v Celju najsijajnejše zgodovinsko važne narodne slavnosti.

Da »Celjska narodna godba« pri tako neugodnih razmerah že nad 4 leta obstoji, napreduje in se je baje v novjšem času še popolnila z nekaterimi godci od prejšnje ljubljanske meščanske godbe, — se res čudimo, kajti, kdor pozna razmere pri godbah, ve, kako silno težavno je, dobro godbo stalno vzdrževati, kjer ni prostovoljno in brezplačno sodelujočih faktorjev, temveč se mora absolutno vse plačati, mislimo, da je v Celju tudi tako.

Kako tedaj pravilne godbe zginajo, ako nimajo od občinstva potrebne gmotne in moralne podpore, je najsijajnejši dokaz to, da so se morale pred par leti ustanovljene »Ljubljanska meščanska godba«, »Celovška mestna godba« in »Spöhrrov orkester v Gradcu« pred nekaterimi tedni razpustiti radi pomanjkanja gmotnih sredstev.

Sicer se nam zatrjuje, da je v Celju le par oseb, na katerih sloni godba, in ako se le eden steber omaja, godbe ne bo več; mislimo pa, da je to pretirano, ker poznamo tam lepo število odličnih, jako spretnih narodnih delavcev ter požrtvovalnih rodoljubov in mislimo, da nadomestljiv ni nihče.

Enake glasove čujemo iz Celja tudi glede slovenskega gledališča, in odkrito rečemo, da bi bil pravi narodni škandal, ako bi se to v prihodnji sezoni radi mlačnosti slovenskega občinstva ne moglo v dosednji meri in obsegu nadaljevati.

Celjsko slovensko gledališče, katero je priredilo v zvezi s celjsko narodno godbo že večkrat težke narodne igre: »Deseti brat«, »Rokovnjači« in opereto »Ob Vrbskem jezeru« s sijajnim moralnim in morda tudi gmotnim vspehom, in že več let prireja nekako perijodično redne dramatične predstave tudi z drugimi večjimi in boljšimi igrami, dela z godbo vred čast, in je v ponos ne le igralnemu osoblju, voditelju predstav in Celjanom, temveč tudi širšemu krogu štajerskih Slovencev, in je z ozirom na to, da ima tudi svojo lastno stalno godbo in da se res izvrstno igra, morda prvo slovensko gledališče za Ljubljano.

Nečuvno bi tedaj bilo, ako bi se

LISTER.

Slovo.

Ruski spisal J. J. Jassinski.

Iz sivega neba je lilo nepretrgoma z ono vztrajnostjo, ki tira človeka v obup; nad nizkimi griči so se podili v divjem diru težki, rjavocrni oblaki tako nizko, da se je zdelo, da jih je mogoče zgrabiti. Hudourniki rumenkaste, blatne vode so se razlivali črez travnike. Nad vso naravo je ležal dih otožnosti in brezupnosti.

Le iz malo voz obstoječi vlak se je ustavil na prednji progi.

Ko je zazvonilo prvič, so ostala neobičajno zaprta vrata čakalnice za »čisto občinstvo« in za »umazano ljudstvo«; na mesto hitečih, kličečih, iskajočih potnikov, pod težo sopečih težakov, z vprašanji obleganih železniških uslužbencev je bilo videti le majhno gručo ljudi na peronu poleg vlaka. Čudna tihota je vladala v železniški dvorani, kjer je sicer polno hrupa; le iz enega voza se je slišal jok dojenčka. Skozi zamrežena okna so gledali blede, upadli obrazi »katoršnikov«, to je k prisilnemu delu v sibirski rudniki obsojenih zločincev.

Bil je to žalosten dan.

Le malo jih je prišlo k slovesu. Bile so to preproste žene in dekleta iz naroda, dva, trije mušiki, tovarniški delavec s toplo kučmo, koje senčnik je bil na dvoje pretrgan, in dama z objokanimi očmi, oblečena popolnoma črno, s črnim klobukom in z ravno takim dežnikom. V roki je držala bel robec. Častnik jetniškega oddelka v potni opravi je stal poleg voza, v katerem so bili njegovi vojaki. V misli zatopljen je zrl črez hribe. Nihče ni branil prišlecem, govoriti z jetniki in vendar je vladalo turobno molčanje tako v gručah na peronu kakor med stanovniki v vozovih. Samo otročji jok, enoglasen in toječ, ni hotel prenehati ter je še bolj vse oznevoljil.

Minute so postajale cela večnost. Zdaj pa zdaj se je izvil temu ali onemu iz prs napol pridružen vzdih, kakor bi se bal, izdati svoje gorje. Ustnice tovarniškega delavca so se tresle, gospa v črni opravi ni odmaknila solznega pogleda od svojega sina, temno zročega mladega moža s plavimi lasmi, s pametnim, pa zlobnim izrazom na obrazu. Zakaj ga pošljejo v prognanstvo? Bodisi kakorkoli, obsojenec je in nam vzbuja sočutje, kakor

tudi ta uboga mati, ki ga ogleduje s težko pritajenim ravnodušjem.

Pri drugem zamreženem oknu stoji mož z brkami, po vojaško pristrizhenimi. Nihče ni prišel, da bi mu rekel besedo v slovo; bil je osamljen na tem svetu. S stisnjenimi obrvmi si ogleduje sovražno gručo na peronu. Za omrežjem tretjega okna se prikaže vitka dekliška postava. Robec na glavi ni zakrival voščenobledega obrazka, v katerem so se svetlikale oči mrzlično. Morilka je svojega ženina. Pred tem oknom stojé žene in dekleta, ki so prišle jemati od nje slovo.

In še mnogo drugih obrazov se je prikazovalo za omreženimi okni.

Zunaj pa lije naprej, siv meglen pajčolan se spušča na mesto, na griče in travnike ter napolnuje že itak težko srce z globoko otožnostjo in obupom...

Drugo zvonjenje.

V gručo pride gibanje in hipoma govore vsi povprek v pretrganih stavkih, hitro, razburjeno; ni sicer videti jokajočega očesa, in vendar se glasovi tresejo od zadržanega ihtenja.

»Ne pozabi, Kolja, piši često!«

»Zdravstvuj, golobičica naša!«

»Z Bogom, z Bogom, nikar nam ne zamerite!« ...

Kako počasi so potekale minute po prvem zvonjenju, kako hite pa sedaj! Poslavljali so se za večno, zopet in zopet so hoteli menjati besede ljubezni in sočutja, tako mnogo si imajo še povedati, tako mnogo, a besede so prihajale tako žalostne, tako turobne...

Zadnje zvonjenje.

Strojvodja prinese piščal k ustnicam, počasi se začne pomikati vlak, puhavci trčijo drug ob drugega, kolesa zaškripajo, vrtenje postaja hitreje in hitreje...

Ko so se oblaki dima, ki so zagrijali vlak, razpršili, je bil peron že prazen. Le dama v črni opravi je še ostala, dolgo je šla za vlakom, v nadi, da še enkrat zagleda sina, ko se vlak zavije. Gre in maha z robcem ter joka; debele solze se potakajo po njenih licih, toda okoli usten se ji ziblje smehljaj: temno zroči sin ne sme videti njene bolesi. Ali se ji je posrečilo, ga še enkrat zagledati, ali je videla solze, ki so mu zastirale oči?...

Davno je že izginil vlak njenim pogledom, ona pa je še vedno stala kraj perona, strmeča v sivo oblačje, dočim je pretresala njene matrine prsi divja bol.

sedanji izvrstni in z jekleno vztrajnostjo jako požrtvovalno delujoči vodja in drugi odlični faktorji pri gledališču ne podpirati razmeram primerno, ne le pri gledališču, temveč tudi z ozirom na izrek »Svoji k svojim«.

Kolikor poznamo razmere v Celju in na Štajerskem, moramo odkrito reči, da, ako bi se v Celju opustila narodna godba in slovensko gledališče, bi bilo to za celjske in štajerske rodoljube v nekem oziru prava katastrofa.

Tudi to bodo morali posebno celjski politični krogi v svojem lastnem taboru spraviti v red, bodisi pri obdnem zboru društva skupaj, ali pri drugi priliki. V svojem splošnem narodnopolitičnem delovanju pa morajo kreniti na drugo pot in skrbeti, da se zgodi v tem čim preje nekaki preobrat, in prepored, sicer bodo doživeli neprijetna iznenađenja, kakor pri zadnjih občinskih volitvah na Teharjih in v zadevi »Celjskega vprašanja«, glede slov. nemških gimnazijskih razredov.

Slovenski element v Celju, v bližnji okolici in v velikem in lepem celjskem okrožju je v zadnjem desetletju v vseh stanovih in slojih tako narasel in ima v svoji sredini toliko odličnih in spretnih narodno-političnih in drugih delavcev, da se Celje more imenovati središče štajerskih Slovencev.

Z ozirom na vse, kar smo tu navedli, nam je tedaj popolnoma neumevno, zakaj nekdo iz Celja na vsak najmanjši migljaj in za vsako malenkost hiti v Maribor, odkoder v čisti slovensko narodni politiki nimamo nič dobrega pričakovati.

Naj bi tedaj društvo »Naprejek« tudi te razmere spravilo v red, razprostrlo svoje peruti po vsem Spodnjem Štajerskem ne le z idealnim, akademskim, temveč tudi s praktičnim delom.

V Ljubljani, 25. aprila.

Državni zbor.

Postavka »direktni davki« se je v včerajšnji seji vendar dognala. Govorili so k točki poslanci: Mayer, Walz, Bomba, Wrabetz in Jarosch. V razpravo so prišli potem »indirektni davki. Poslanec Menger se zavzema za reformo carinskega zakonodajstva ter razpravlja o vinskem in moštnem davku. Končno govori obširno o sladkornem vprašanju. Ko je še govoril posl. Heinrich, se debata pretrga. Ker je izgubilo sladkorno vprašanje vsled bruseljske konference večinoma celo svojo važnost, pustilo se je več govornikov črtati, med njimi tudi princ Schwarzenberg. Potemtakem se bo ta točka že v današnji seji dognala. Prihodnji teden bodo seje vsak dan, tudi v soboto, na kar nastopi vsled zborovanja delegacij odmor menda do 13. maja. Prihodnji teden upajo dognati resorte finančnega in trgovinskega ministrstva. Preostanejo še resorti poljedelskega, železniškega in pravosodnega ministrstva, pri kojih je pričakovati daljših debat, tako da je dvomljivo, če se bo dovršila v maju proračunska debata.

Revolucionarno gibanje na Ruskem.

Stari naučni minister Vanovskij, ki še ni leto dni na svojem mestu, je odstopil. Velikošolci na Ruskem so gojili velike nade, ko je prišel na krmilo, a tudi te nade so se izjalovile, ker Vanovskij ni bil samostojen, nego je stal pod nesrečnim vplivom Pobjedonosceva. Vanovskij je nameraval reformirati vseučilišča in gimnazije, odpraviti klasične jezike, a reform ni smel izvršiti, ker so jim nasprotovali Pobjedonoscev in drugi mogočni reaktivni. Zato je Vanovskij malo storil, a še to je bilo odločilnim krogom preveč. Naslednik mu bo Senger, dosedaj že uradnik v naučnem ministrstvu. Hvalijo ga, da je energičen in inteligenten. Energija pa ima na Ruskem svoj poseben pomen! Česa se imajo ruski naprednjaki poslej nadejati, kaže že postopanje novega notranjega ministra Plehve, ki je naslednik umorjenega Sipiagina. Balšanova hoče postaviti pred vojno sodišče, da ga sodijo po izjemnih zakonih ter obsodijo na smrt. Balšanova bi brez izjemnih zakonov že radi njegove mladosti ne mogli obsoditi na smrt. Plehve je bil oni mož, ki je prvi začel zatirati Fince ter jim je vzel svo svobodo in narodne zaklade. Plehve je brutalen človek brezobzirnih načel, zato se je nadejati najhujših odreditev proti sedanji revolucionarni struji na Ruskem.

Vojna v Južni Afriki.

»Daily Express« poroča, da ima angleška vlada dokaze za to, da bo kapituliral velik del Burov, četudi bi ostala sedanja mirovna pogajanja docela brezuspešna. Krügerju se morda ne dovoli, da bi se povrnil v domovino, ker je bil provzročitelj vojne. »Press Association« pravi, da imajo vsi člani kabineta nado, da se čez tri tedne mir sklene, dasi poprej gotovo ne. Sicer bode trajalo še dolgo, da se vrne v zasedene kraje popoln mir, a pred kronanjem kralja bo mir zagotovljen. »Times« pišejo, da bodo ustaši, izimši najhujše slučaje, kaznovani samo s tem, da se jim vzame volilna pravica. Dobrim znamenjem se smatra to, da se Krüger ne meša v sedanje razmere v Južni Afriki. Iz Kolonije poročajo, da je Krüger o vsej mirovni akciji obveščen ter da ji ne dela nikakih ovir. Burska vlada dobiva o vseh dogodkih redna poročila in je v zvezi tudi z generali. Krüger pa je baje preverjen, da se mir ne dožene.

Najnovejše politične vesti.

50letnica vladanja badenskega velikega vojvode se obhaja skoraj po celi južni Nemčiji. — Agrarci v nemškem državnem zboru so napovedali obstrukcijo pri obravnavi predloga o sladkornem davku. — Švicarski stanovski svet je odobril postopanje zveznega sveta v konfliktu z Italijo. — Kmečki nemiri v Rusiji. V okrožju Paltova se kmečki nemiri nadaljujejo. Razgrajajoči kmetje palijo in razdirajo vse za seboj. Opustošenih je že 64 velikih posestev. — Zmešnjave v Južni Ameriki. Venecuelanske vladne čete so bile pri Maturinu popolnoma poražene. Na bojišču je ostal tudi armadni poveljnik general Castro. — Za penzije vdov in sirot, ki so bile vpokojene po starih statutih, hoče predložiti vlada načrt, da se uvrstijo med ugodnosti novega pokojninskega zakona. — Panama-kanal. Med kolumbijsko in severnoameriško vlado se je sklenila pogodba, vsled česar proda Kolumbija Zedinjenim državam svoje koncesije za zgradbo tega prekopa za 6 milijonov dolarjev. — Turško mobilizovanje. V Bombi in Tebruku se ustanovijo prefekture ter se premeste tje garnizije. — Na Finsko se nadaljujejo vojaški transporti iz Rusije.

Dopisi.

Z dežele. Dne 7. aprila me je opravilo v trgovskih zadevah napotilo proti dolenski strani. V namenu, da prenočim v Novem mestu, sem se odpeljal z večernim vlakom, med potom sem se sešel z nekim kolego, s katerim sva se skupno peljala do Novega mesta. Vlak je prišel tje seveda pozno, kakor po navadi po 10. uri zvečer. Hitro jo odkuriva s prijateljem proti mestu v hotel Schwarz. Ali kako sva bila presenečena, ko se nama naznani, da ni prostora za prenočitev. Vprašava po vzroku in pove se nama, da so prostori oddani častnikom naborne komisije, ker bo tri dni pozneje vojaški nabor, ter drugim gostom, ki so pred nama prišli. Keč je v hotelu na razpolaganje 8 sob za prenočišča, ni čudno, ako se tako nenadoma lahko napolni hotel. Ako nisva hotela prenočiti pod »kapom«, ni drugega kazalo, kakor si iskati druge stanovanje. Začela sva opravljati neljubi posel ter popraševati po gostilnah, katere so bile še odprte za prenočišča. Stikala sva s prijateljem po mestu do polnoči, a bilo je vse iskanje zaman.

Izgovarjali so se po gostilnah tudi s tem, da ne morejo dotičnih pravic za prenočevanje dobiti. Kakor mi je znano, je bila za razne slučaje na razpolago tudi restavracija »pri pošti«, ker se nahaja, če se ne motim, deset sob za prenočevanje tujcev, torej več nego v hotelu, ker je pa sedaj že dalj časa ta restavracija zaprta, sem vprašal spremljevalca po vzroku, zakaj da sedanji lastnik ne odpre, ker je tako občutna potreba radi prenočišč? V odgovor sem dobil sledeče: Da se delajo od občinskega odbora ovire lastniku za izgovorom, da je Novo mesto dovolj preskrbljeno z gostilnami in prenočišči. Jaz mu tega nisem mogel verjeti, a drugi dan izvedel, da je spremljevalec resnično govoril. Ker se pa resnično kaže potreba prenočišč v Novem mestu, ker bi moralo

biti za vse slučaje preskrbljeno za prenočišča, že vsled razvitka mesta, še posebej radi večernega vlaka, kateri pride pozno ponoči, s katerim se lahko pripelje večje število potovalcev samo do Novega mesta, ker je tukaj konec proge, mora slednji prenočiti v mestu. Pa ne samo radi potovalcev, kateri se navadno odpeljejo drugi dan naprej, tudi radi mnogih povabljenec k raznim uradom je potreba prenočišč, ker se nahaja tu za celo Dolensko okrožno sodišče. Jako neprijetna stvar je, če kdo ne more dobiti prenočišča, kar se pogosto zgodi, tako da je večina primorana iskati stanovanja v bližnji Kandiji. Meni in vsakemu treznomislecemu se bode zdel ukrep mestne občine neumesten, ker je to v obče še posebej pred vsem mestu samemu v škodo.

Želeti bi bilo že iz človekoljubja, da se gre na roko s postrežbo potovalcem, kateri pridejo v Novo mesto, naj si bode po železnici ali z vozom, utrujeni, premrazeni ali še celo premočeni, ker so večkrat na potovanju izpostavljeni raznim vremenskim vplivom izprememb. Vsak si želi dobiti dobro postrežbo in toliko zaželjeni počitek, ne pa da ga doleti taka neprijetnost, kakor je mene s tovarišem, da sem iskal cele dve uri prenočišča, vključ temu ga nisem v mestu dobil, ampak v bližnji Kandiji, kjer imajo vedno več sob na razpolago kakor v mestu!

Slučaj tudi lahko nanese, da se edini hotel zapre, kateri je sedaj v Novem mestu, kakor se je bilo ne pred dolgim časom dogodilo, da je bila še edina restavracija »pri pošti« na razpolaganje. Kaj naj pa potem store topekniki? Naj li prenoče po hlevih? Kaj takega bi se tudi meni godilo, ako bi ne bil dobil zaželenega prenočišča v Kandiji, da sem zamogel položiti svoje trudne kosti k počitku.

Gotovo je velike važnosti za trgovino in obrt, ako se nahajajo po mestih prostorni hoteli z več sobami, kamor se shajajo v skupnosti razni posredovalci, potniki za trgovstvo, trgovci in obrtniki, ker taka priložnost se da večkrat enemu ali drugemu porabiti v kupčijske namene, kar je trgovini v občo korist. N. pr. naj pride za trgovcem brzojav ali ekspresno pismo, v pozni noči z jako važno vsebino, poštni uslužbenci poprašajo v prvi vrsti za dotičnega, ki mu nujno poročilo pripada, v hotelih; če ga tam ne dobé, seveda ga iščejo še drugod. To je pa težavno, v pozni noči klicati in popraševati, je li dotičnik tam nastanjen, vključ temu ga ne dobi, tako lahko zadene občutna škoda dotičnega, ki ni dobil pravi čas poročila v roke. V tej zadevi ne zadene nobena krivda poštnih organov, ki vzlic stroge službe ni mogoče bilo pravočasno izročiti naslovljenim. Jako bi bilo želiti, da bi se ravno v Novem mestu otvoril še en hotel ali pa vsaj restavracija »pri pošti« zopet odprla. Ako se to v kratkem ne zgodi, ker se promet še bolj pomnoži vsled kopalniške sezone v Toplicah, ker več popotnikov pride zvečer v Novo mesto in drugi dan naprej z izvoščekom ali vlakom do Straže-Toplice, bilo bi umestno priporočati, da se preje brzojavno popraša, je li stanovanje na razpolaganje. Ako se ne dobi povoljni odgovor, naj se nikdo ne napoti z večernim vlakom v Novo mesto, da ga kaj enakega ne doleti kakor mene, dokler se ne napravi dovolj potrebnih prenočišč, kakor po drugih mestih.

Potovalec.

Sv. Jurij ob Taboru. Zrcalo klerikalne resnicoljubnosti in častikraje nam je dopis z Vranskega v »Slovencu« od srede. Navdušeni zastopnik naših dičnih devičarjev hoče svojo in svojih blamažo, katero si je stekel z veselico na veliki ponedeljek, pripisati na rovaš liberalcem. Ako ta nedotakljiva klerikalna garda našega fajmoštra napada mirne ljudi po gostilnah, krivi so temu liberalci, kateri so jih nahujskali in opijanili.

Ko smo čitali ta duševni proizvod puhlih možgan Vračkotovih, vsililo se nam je nehoté vprašanje, zakaj vi, prijatelji resnice in pravice, pristojni oblasti ne naznanite dotičnika, kateri je hujskal proti Marijinim otrokom, kateri je plačal pretepače, da so napadli devičarje za bikovkami? Vam ni znano, da to v tem slučaju pomeni hudodelstvo. Na ta način bi bili zbrisali svojim otrokom krvavi pečat razbojnikov, z zavijanjem resnice ga pa nikdar ne bode, vi klerikalno konservativni

ultramontanski lažnivci. Pojdite vprašati v gostilno g. Južna, kateri je sicer pristaš vaš, vendar mož, da vi vsi vkup niste vredni, da bi mu pete oblizali, tega moža vprašajte, kako je bilo oni osodepolni večer, in ta mož vam bode moral potrditi junaško postopanje vaše pijane druhalji.

Kako je že bilo na dan nabora na Vranskem? Preštejte število svojih dragih, in našli bode, da manjka ovčica, katere je šla preko oceana iskat zavetja pred roko pravice. Morebiti je bil to zopet liberalce?

Ako želite več, smo drage volje na razpolago. — ? —

Izpred sodišča.

Pod predsedstvom g. deželnosodnega nadsvetnika Schneditza vršile so se včeraj med drugimi tudi sledeče obravnave deželnega kot prizivnega sodišča:

1. **Nevaren človek** je menda 32-letni natakari Tine Vičič iz Zgornjega Kašlja, ki je že večkrat radi hudodelstva tatvine predkaznovan. Zadnjič je bil od okrajnega sodnika zopet obsojen na teden dni zavora. Kazen je bila pa premajhna in funkcionar drž. pravdnik se je tudi pritožil. Prizivno sodišče je ugodilo prizivu in obsodilo Vičiča na 2 meseca zavora z 1 postom ter izreklo oddajo v prisilnico. Za nekaj časa je mož torej preskrbljen.

2. **»Šnops«!** Posestnikov sin Franc Jenko iz Št. Vida in hlapec Martin Smolek sta prišla pijana 25. svečana v Zorčevo gostilno v Zg. Šiški, ter zahtevala »šnopsa«. Ker se jima ni hotelo postreči, sta pričela razgrajati in tudi razbila v svoji jezi mnogo pohištva. Zato jim je diktiral okrajni sodnik teden dni in pet dni zavora. Ker pa znaša škoda razbitega pohištva nad 50 K, je prizivno sodišče razveljavilo to sodbo in odstopilo akte drž. pravdnictvu, tako, da se bosta »šnopsarja« imela še enkrat »na krvavi rihti« zagovarjati.

3. **Oh, te punice!** 17letna natakari Anica Kumar iz Škofje Loke je bila že večkrat predkaznovana in se vozila na državne troške že 6krat »per šub«. Zadnjič jo je prijel mestni stražnik Ažman radi vlačuganja. Tajila je sicer, a poznali so ptico predobro in obsodili jo na mesec dni strogega zavora ter oddajo v prisilnico. To ji seveda ni bilo všeč in pritožila se je. A zaman, kajti sodba se je potrdila.

4. **Mlade smreke.** Miha in Nace Cerar iz Lukovice sta bila obsojena vsak na 3 dni zavora, ker sta baje ukradla iz gozda Mihe Bička Kašnje osem mladih smrek. Pritožila sta se. Razprava pa se je preložila.

5. **Občutna obsodba.** 40letni gozdar France Prohar iz Radovljice je napravil malo nespametno ovadbo o bivšem konzulskem agentu Kam. Vetterju. V tej ovadbi je namreč trdil, da misli zadnji vedno na moritev, da je naprosil gozdnega paznika Goloba, naj ustrelj gozdnega tata Bedenika, naj istega zakopje in naj — potem molči; od njega da dobi za to »dobro« delo 200 gld. Dalje je bilo v ovadbi, da je g. Vetter zmožen ustreliti človeka zaradi jednega divjega petelina, da je v Egiptu že več ljudi ustrelil in tukaj že nekaj ljudi nastrelil itd. Za vse te nedokazane trditve je bil obsojen Proha na 100 K globe in sodišče je priziv odklonilo. Zanimivo je, da pravi neka priča o lovskem pazniku, da je istega značaj »eine schmeichelhafte Niederträchtigkeit«. Čudna stvar to-le, jako čudna... a za leksikon juridičnih izrazov izvrstna.

6. **»Spomladanske vrane«.** Ana Kremek je imenovala nadopolne potomce svojega sosedu Jožeta Mravca »spomladanske vrane, ki jih tudi nima nobeden k' merku«. Zato jo je obsodil prvi sodnik na 12 ur zavora ali 4 K globe. Obdržala bode pa kronce v žepu, ker se je njenemu prizivu ugodilo.

7. **In zopet blamirani Lampe.** Lampetova vroča kri zopet ni mirovala, njegova žeja po slavnih dejanjih gnala ga je zopet — za jedno instanco naprej: Iz slavnostnih popravkov, katere je zavrgel brezverski naš »odgovorni«, se je dala vendar-le s težkim trudom izprešati še jedna blamažica. Kakor znano, je bil naš »odgovorni«, g. Ante Beg tožen, ker ni sprejel modrih popravkov »Obramnega društva«, kapelana Melhiorja Zorkota, fajmoštra Naceta Saleharja in — njega samega, dr. Lampeta. Okrajni sodnik je spoznal, da je imel naš brezverski »odgovorni« popolnoma prav, da je te popravke kot nestvarne odklonil in je istega oprostil. Z blamažo v žepu je šel Lampe vesel domu. Potem pa je proti sodbi okrajnega sodnika rekuriral; vroča želja, da bi se še enkrat blamiral, diktirala mu je priziv. In glej, — posrečilo se mu je zopet: Ante Beg je bil včeraj popolnoma oproščen. Tudi prizivno sodišče je razsodilo, da so popravki nezakoniti. Lampe je lahko zadovoljen z nami; največji prijatelj bi mu ne mogel pripraviti toliko veselja, kakor mi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. aprila.

— **Osebnostna vest.** Poljedelsko ministrstvo je imenovalo gosp. Bohuslava Skalického v Novem mestu vinarskim inspektorjem za Kranjsko, s čimur je postal imenovanec definitivni drž. uradnik IX. činovnega razreda.

— **Ljubljanske obč. volitve.** Pri današnji volitvi iz I. razreda so bili izvoljeni vsi štirje narodno-napredni kandidati in sicer so dobili gg. dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški 155, Fr. Grošelj 162, Ivan Seunig 148, in dr. Karol Triller 155 glasov.

— **Neustrašni Tržačani.** Pri tržaškem porotnem sodišču se je zgodilo nekaj nečuvnega. Sodni svetnik Peterzoli je namreč kratkotalno razveljavil zakonito ravnopravnost in proglasil italijansko za jedini razpravni jezik tržaške porote. To je naravnost udarec v obraz veljavnim zakonom in naredbam, kajti slovenski jezik ima pri porotnem sodišču do pičice iste pravice kakor pri civilnem ali kazenskem sodišču. Človek bi mislil, da bodo tržaški Slovenci kar vzplamteli radi Pederzollijeve izjave. Toda ne! Še toliko se ne upajo, da bi direktno zavrnili sodnega svetnika Pederzollija. »Edinost« je najprej zabeležila suho dejstvo, včeraj pa se je spravila nad — »Piccolom«, ki je Pederzollijevo izjavo komentiral. Pred sodnim svetnikom Pederzollijem ima »Edinost« tak respekt, da se ga ne upa direktno prijeti. Le potom polemike s »Piccolom« se mu upa, in to v najponižnejši obliki, razložiti svoje mnenje, v ostalem pa prepušča poslancem, da to stvar dožene in g. Pederzolliju pojasnijo stališče. Kadar je treba metati polena v Ljubljano ali v Gorico, takrat imajo v Trstu že pogum, saj vedo, da iz ozirov na občno narodno korist ne moremo tako nastopiti proti njim, kakor bi zaslužili, ali kadar je treba braniti pravico slovenskega naroda proti kakemu sodnemu svetniku, takrat jim pade srce doli v nižave njihovih hlač. Tako, kakor je »Edinost« govorila s sodnim svetnikom Pederzollijem, govori morda sodni sluga s svojim predstojnikom, ne pa neodvisno glasilo neodvisne stranke z državnim uslužbencem.

— **Občni zbor dramatičnega društva** bo jutri, v soboto ob 8. uri zvečer v »Narodnem domu«. Na dnevnem redu je volitev novega odbora in razni predlogi. Odbor vabi vse člane »Dramatičnega društva«, da se udeležijo občnega zbora zanesljivo.

— **Upravni odbor dolenjskih železnic** naznanja deželnemu odboru, da bo dne 1. junija 1902 zapadli kupon prioriteta docela izplačan iz obratnih prebitkov, tako da deželi iz naslova deželne garancije ničesar plačati ne bo treba.

— **Železniško ministrstvo** je v soglasju z notranjim ministrstvom izdalo stavbeni konsens za električno napravo ob Radovni. Ob enem so se odstopili akti c. kr. okrajnemu glavarstvu v Radovljici, da izvede vodopravno postopanje.

— **Banket na čast grofu Janu Harrachu.** Včeraj zvečer ob 6. so se zbrali na povabilo g. župana Iv. Hribarja v vrtnem salonu hotela Malič ljubljanski občinski svetniki, člani upravnega sveta ljubljanske kreditne banke ter uradniki banke »Slavije« k banketu na čast gosp. grofu Janu Harrachu. G. župan Hribar je v svoji napitnici naglašal veselje mesta Ljubljane, ker je posetil član slavne češke plemenske rodbine, njegova svetlost g. grof Jan Harrach, veliki prijatelj vseh Jugoslovancev, osobito pa Ljubljane in Slovencev. Že zgodaj v mladosti je grof Harrach posegel v javno delovanje ter se postavil v vrsto prvoboriteljev češkega historičnega plemstva. Svoj veliki vpliv in sijaj svojega imena je porabljal grof Harrach tudi v državnem zboru ne le na korist svojega naroda, nego tudi v interesu Slovencev. Opetovano se je zavzel s svojo vplivno besedo za koroške Slovence in njih šolstvo ter se oglašal večkrat za narodne slovenske težnje. Kot predsednik »Slovenske Besede« na Dunaju je g. grof Harrach vedno v osebni zvezi s Slovenci, ki so poleg Čehov glavni faktor tega društva. Ko je porušil Ljubljano strašni potres l. 1895, se je osnoval

na Dunaju pomočni odbor, kateremu na čelo je stopil grof Harrach ter si kot tak pridobil za veliko denarno podporo Dunajčanov največjih zaslug. Občinski svet ga je v zahvalo za njegovo dejansko pomoč imenoval častnim meščanom. Grof Harrach pa si je pridobil tudi posebnih zaslug za Dalmacijo, katero pozna vsestransko, tako da je dobivala celo vlada pri njem najzanesljivejše informacije glede Hrvatov in Slovencev v Dalmaciji in v Primorskem. V pospeševanje živahnega prometa da grof Harrach sezidati v Dubrovniku velik hotel z vsem komfortom. Grof Harrach je nadalje pokrovitelj ljubljanske kreditne banke, zavoda, ki postane važen faktor za Ljubljano, okolico in vse slovensko ozemlje. Da je stopil grof Harrach na čelo banke, je jamstvo, da bo dosegala najboljši uspehi, saj je grof srečna zvezda, ki vodi vse k zmagi in uspevanju. Banki »Slaviji« je grof Harrach že trideset let delaven predsednik, in njegova zasluga je, da ima država danes malo tako velikih in koristnih zavodov, kakršni so »Slavija«. Mnogo vezi je torej med Slovenci in grofom Harrachom, zato pa mu kliče govornik imenom mestne uprave, kreditne banke in »Slavije« hvaležno in iskreno: Živel! — Slava! Grof Harrach se je zahvalil na napitnici, povdarjaje, da goji odkritosrčne simpatije do vsakega slovenskega naroda, zlasti pa do Slovencev, ki so od početka svoje zgodovine toliko pretrpeli, da je čudež, da so se kot narod ne le ohranili, nego se povzpeli toli visoko. Zato vedno rad prihaja med Slovence, ki so zdrav in marljiv narod, in napija beli Ljubljani, občinskemu svetu in županu. Čestitati mora mestu, da ima tako vzornega, neumorno delavnega župana, o čegar velikih uspehih se je prepiral iznova. G. ravnatelj dr. L. Požar je napil odličnemu gostu kot zastopnik »Slovenske Matice«. Grof Harrach je podaril »Matici« celo knjižnico ter podpiral društvo vsekdar s posebno ljubeznijo. Govornik obžaluje, da nimamo Slovencev več nekdanjega plemstva, ki je vodilo narod v bojih proti Turkom, pospeševalo reformacijo ter podpiralo začetnike našega slovstva. Češko plemstvo je stalo na čelu narodnega češkega gibanja ter je imelo češko slovstvo v plemstvu vsekdar najmočnejšo zaslombo. A tudi Slovcem je bilo vedno naklonjeno ter je prav v zadnjem času, v boju za celjsko slovensko-nemško gimnazijo, pripomoglo pravični stvari do zmage. Zatorej napija govornik imenom »Slovenske Matice« častnemu članu grofu Harrachu kot zastopniku slovenske kulturne težnje pospešujočega in podpirajočega češkega plemstva. Grof Harrach se je zahvalil tudi za to napitnico ter napil boljše bodočnosti slovanstva in »Slovenski Matice«. Končno je napil plemenitemu gostu še g. ravnatelj Iv. Šubic, izražaje željo, da pri velenjenju g. grof še večkrat med Slovence, ter mu je zaklical: Do svidenja! Po banketu so priredila narodna društva pred hotelom Slon grofu Harrachu, podoknico ter zapela troje pesmi. Občinstvo je prirejalo častnemu someščanu ovacije, kliče mu viharo: Živio! Grof Harrach se je z balkona zahvalil ter zaklical: Živela bela Ljubljana!

— **Iz Idrije** se nam piše: Dne 21. t. m. je umrl v Idriji g. Anton Božič, c. kr. učitelj na rudniški šoli. V najlepši dobi svojega življenja — star je bil šele 28 let — iztrgala ga je nemila smrt iz rok žaljujoče soproge in hčerke. Pokojni je bil vnet zagovornik idej naprednomislečega učiteljstva. Bil je izvrsten učitelj in značajen mož; le žal, da ga je dolgotrajna bolezen ovirala pri njegovem delovanju. Kako je bil priljubljen pri vseh slojih našega mesta, videlo se je pri njegovem pogrebu, katerega se je udeležila velika množica uradnikov, meščanov in delavcev. R. i. p.!

— **Ne pošiljajte poštnih položnic in nakaznic v Bosno.** Iz Sarajeva se nam piše: Vedno in vedno pošiljajo trgovci upravništvu častnikov itd. prazne poštno nakaznice in položnice semkaj. Te nakaznice in položnice so zavržene, ker avstrijske nakaznice v Bosni ne veljajo in ker bosenska pošta nima poštno hranilnice. Škoda sicer ni velika, ali škoda je vendar.

— **Za »dijaški dom v Celju«** so nabrali slovenski visokošolci ob promo-

ciji g. dr. Pegana 10 K; g. I. Rojnik, c. kr. uradnik v Gradcu je daroval 10 K z obljubo nadaljnjih prispevkov; g. dr. Fran Poček v Ljubljani je pa pristopil kot ustanovnik s prispevkom 200 K.

— **»Brat Fridolin«.** Okrožno sodišče v Gorici zasleduje nekega Antona Ederja, ki je kot »brat Fridolin« iz kongregacije »Christliche Schulkinder zu Streberdorf bei Wien« grešil z dečki in zakrivil hudodelstvo oskrumbe.

— **Glas iz občinstva.** Piše se nam: Prosimo odpomoči, da se bodo klopi v smrekovem nasadu tivolskega parka izročile svojemu namenu, ker so gotovi ljubljanski gospodje mnenja, da so tiste klopi le zato tam, da morejo oni po cele popoldneve kvartati na njih.

— **Senzacionalno aretovanje.** Deželno sodišče je dalo včeraj zapreti nekega občežnanega hišnega posestnika in svečarja, kateri je obdolžen hudodelstva krvosramnosti. Razširjajo se o tej stvari res senzacionalne govorice, katerih resničnost ali neresničnost pa mora šele preiskava dognati.

— **Defraudant dr. Mandl,** ki je bil v Vidmu na Laškem prijet, se je včeraj peljal v spremstvu orožnikov na Dunaj, kjer bode v zaporu pri deželnem sodišču čakal kazenske razprave.

— **Konj splašil** se je včeraj popoldne pri skladišču na državnem kolo-dvoru Hammerschmidtovemu hlapcu Francetu Berlanu. Konj je potegnil hlapca, ki ga je hotel obdržati, za seboj, da je padel pod voz. Jedno kolo mu je šlo čez trebuh. Težko ranjenega so prepeljali z izvoščekom na stanovanje na Emonski cesti.

— **Podsulo** je včeraj popoldne pri izkopavanju plinovih cevi na Marije Terezije cesti delavca Jakoba Seliškarja. Zlomilo mu je levo nogo v stegnu. Prepeljali so ga v deželno bolnico.

— **Z rešilnim vozom** so pripeljali včeraj popoldne v deželno bolnico Marijo Pogačnikovo, posestnikovo ženo iz Česnice, katera se je vsled slabosti na Zaloški cesti zgrudila na tla.

— **Pobegnil** je dne 23. t. m. od dela pri Bežigradu prisiljenec Jožef Tratnik iz Podgore.

— **V mestni posredovalnici** za delo in službe dobi 20 delavk dela v neki predilnici na Hrvaškem.

— **Ljubljanska civilna godba** priredi v nedeljo, dne 27. t. m., pri gosp. Traunu na Glincah vrtni koncert. Začetek ob 4. popoldan. Vstopnina 30 k.

— **V areno »Narodni dom«**! Danes je predzadnja predstava te res umetniške četvorice. Tudi sinočnja predstava je bila briljantna, a obisk zopet ni bil tak, kakor ga redka prireditelj zasluži v tolikem mestu. Naj tedaj nihče ne zamudi zadnje prilike, današnje ali jutranje predstave. Začetek ob 8. uri zvečer.

— **Tedenski izkaz** o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 13. do 19. aprila 1902. Število novorojencev 24 (=35,6‰), mrtvorojenca 2, umrlih 25 (=37,1‰), mej njimi jih je umrlo za vratico 1, za jetiko 8, za vnetjem sopolnih organov 2, vsled mrtvouda 1, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 12. Mej njimi je bilo tujcev 8 (=32‰), iz zavodov 15 (=60‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 1, za dušljivim kašljem 1, za vratico 1 oseba.

— **Najnovejše novice.** Nesreča na morju. Blizu Malage je trčil nizozemski parnik »Ariadne« v ogrski parnik »Buda«. Ogrski parnik se je potopil, vendar se je posrečilo rešiti poprej vse potnike. — Huda slana je uničila včeraj vse zgodnje setve po celem Ogrskem. — Kapitan ogrske telesne straže je postal fml. princ Al. Eszterhazy. — Na smrt obsojen je bil te dni v Kološvaru morilec pismošojca Bürgerja, neki Fridrich. — Očeta, oziroma soproga zastupila. Jurist Radoslav Radul in mati sta zastupila očeta ozir. moža v Belgradu. — Hud vihar je razsajal na morju okoli Kristianije. Več ribičkih čolnov se je potopilo, a ž njimi tudi deset mož. Glavni dobiček Tisine srečke 180.000 K je zadel v Temešvaru neki nadporočnik. Srečko je malo poprej podedoval.

— **Bivši državni poslanec Mittermayr** se bori s smrtno že nekaj tednov, a to v najhujši revščini. Žena in

štirje otročki nimajo kaj jesti. Mittermayr si je po razpustu državnega zbora iskal povsod službe v svojem poklicu — kakor znano, je bil natak — a ni je mogel dobiti. Pri dunajskih natakarih se pobirajo sedaj milodari za olajšanje zadnjih ur svojemu tovarišu.

— **Novo gledališče** nameravajo ustanoviti na Dunaju. To gledališče bo gojilo baje v prvi vrsti in skoro izključno le nemško dramo in nemško opero.

— **Besen atlet.** Na Dunaju je zblaznel konditorski pomočnik, Geramij Muxhammer, ki je tudi amater-atlet. Ko so ga pripeljali v blaznico, je začel tako besneti, da ga je šest slug in že več drugih oseb jedva ukrotilo.

— **Slučaj usode.** Na Dunaju se je odtrgal v Hernalsu od neke strehe velik kos zidovja, baš ko je šla mimo 13letna deklica Ana Hennermüller. Dekle je tako ranjeno, da bo umrlo.

— **Zadužil se je pri jedi** 35letni klobučarski pomočnik Fran Příbyl v nedeljo pri večerji v neki gostilni na Dunaju s koščkom mesa. Preden je prišel zdravnik, je bil Příbyl mrtev.

Društva.

— **Narodna čitalnica v Kamniku** priredi v nedeljo, dne 27. malega travna 1902 v društvenj dvorani točno ob 8. uri zvečer dramatično predstavo »Cvrček«. Slika iz kmetškega življenja v petih dejanjih. Blagajnica se odpre ob poluosmi uri. Vstopnina znaša za društvenike 60 v., za nedruštvenike 1 K. Slavno občinstvo se opozarja, da je začetek igre točno določen na osmo uro zvečer. Med odmori in pri igri svira orkester kamniške mestne godbe.

— **»Zagorski Sokol«** priredi v nedeljo, dne 27. malega travna v prostorih gospe Medvedove veselico. Spored: 1. »Župan«. Izvirna šaloigra v dveh dejanjih in »Sam ne ve kaj hoče« gluma v 1/8 dejanja. 2. Petje. 3. Prosta zabava, pri kateri svira zagorski orkester. Začetek ob 5. uri popoldan. Vstopnina 40 v. za osebo 1 K za rodbino.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 25. aprila. V poslanski zbornici se danes nadaljuje razprava o indirektnih davkih. Govori se največ o sladkorni industriji. Govorili so o tej poslanca Urban in Bärnreither ter finančni minister Böhm-Bawerk. Seja traja še. Prihodnja seja bo v ponedeljek.

Dunaj 25. aprila. Kvotna deputacija, ki je izvolila svojim predsednikom grofa Schönborna, je sprejela predlog poročevalca Beera, da se določi kvota za dobo od 1. julija 1902 do 31. decembra 1909 na 65,6% za Cislitvansko in na 34,4% za Ogrsko.

Dunaj 25. aprila. Schönererjanci so vsem nemškim strankam, vstevši tudi nemške klerikalce, predložili v podpis zakonski načrt, s katerim se naj za Cislitvansko, izvzemši Gališko, Bukovino in Dalmacijo, uveljavi nemški državni jezik. Že to, da se državni jezik ne predlaga za vso državo, obuja veselost, še večjo veselost pa obujajo upravbedaste določbe posameznih paragrafov tega načrta.

Lvov 25. aprila. »Gazeta Narodowa« naznanja, da je Jaworski odklonil ponudeno mu mesto prezidenta avstrijske delegacije, češ, da vsled razmerja med Poljaki in Prusijo bi v običajnih pogovorih nikakor ne mogel omenjati trozveze.

Berolin 25. aprila. Agrarni poslanci razglašajo, da začno v državnem zboru obstrukcijo proti bruseljskemu dogovoru glede sladkorja, kateri dogovor se predloži parlamentu v odobrenje.

Pariz 25. aprila. Venezuelska vladna armada je bila v bitki z ustaško armado pri Sant' Antonin poleg Matu-rina popolnoma poražena. Generala Castillo in Castro sta bila ranjena. Mnogo vojakov vladne armade se je pridružilo ustašem. General Castillo je vsled dobljenih ran umrl.

London 25. aprila. »Daily Chronicle« poroča, da trozveza še ni obnovljena, ker Avstrija še ni ugodila italijanskim zahtevam, zlasti ne zahtevi glede vinske klavzule.

Meteorologično poročilo.
Višina nad morjem 806-9 m. Srednji snežni tlak 756-9 mm.

April	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
24.	9. zvečer	738.2	10.6	sr.svzhod	jasno	0.0 mm.
25.	7. zjutraj	738.0	5.8	sl.vzjvzh.	jasno	0.0 mm.
"	2. popol.	734.8	21.0	sr.jzhod	jasno	0.0 mm.

Srednja včerajšnja temperatura 12.4°, nor-
male: 11.1°.

Dunajska borza

dné 25. aprila 1902.

Skupni državni dolg v notah	101.65
Skupni državni dolg v srebru	101.50
Avstrijska zlata renta	120.40
Avstrijska krona renta 4%	99.60
Ogrska zlata renta 4%	119.95
Ogrska krona renta 4%	97.70
Avstro-ogrske bančne dolnice	1597.—
Kreditne dolnice	671.50
London vista	240.20
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.22
20 mark	23.44
20 frankov	19.06
Italijanski bankovci	93.15
C. kr. cekini	11.28

Stanovanje

obstoječe iz treh sob in kuhinje, odda
se v obližju mesta s 1. majem t. l.
Kje? pove upravništvo »Slov. Nar.«.

Meblovana

mesečna soba

se takoj odda gospodu ali
dami.

Židovska steza št. 2, I. nadstropje.

Iščem

stenografa

zmožnega slovenske in nemške steno-
grafije.

Dr. Josip Sernek v Celju.

Najboljši dokaz koliko so vredne hitre fotografije na dopisnicah je
gotovo ta, ker se izdelovanje in spečavanje istih
jako živahno razvija.
Rdeči paviljon, Lattermannov drevored.
NB: Istotam se sprejemajo tudi naročila na kakršne koli posnetke,
tudi se fotografira v sobi ali omizja v gostilni pri umetni luči.

200 stolov

Luka Kabač v Zagorju.

**Več dobrih
krojaških pomočnikov**

se sprejme v trajno delo.

Josip Rojina
Šelenburgove ulice št. 5.

Popolna hrana (stanovanje, kopel, oskrbovanje),
postrežba na dan od 4 K 50 vin. naprej. — V
maju in septembru še ceneje.

Zdravilišče Krapinske
Toplice

Sezona od 1. maja
do konca oktobra. na Hrvatskem.

Od zagorjanske železniške postaje „Zabok-
Krapinske-Toplice“ oddaljene za eno uro vožnje,
30° do 35° R. gorke akrototerme, ki eminentno
uplivajo proti protinu, mišični in členski revmi,
in njih posledičnim boleznim, pri isklj. nevralgiji,
kožnih boleznih in ranah, kronični Brightijevi bo-
lezni, otrpjenju, pri najrazličnejših ženskih bo-
leznih. — Velike basinske, polne, separativne ko-
peli, kopeli v mramornatih banjah in pršne kopeli,
izvrstno urejene potlinice (sudarji), masaža, elek-
trika, šved. zdravilna gimnastika. — Udobna sta-
novanja. Dobro in ne drage restavracije; stalna to-
pilska godba. Razsežni senčni sprehodi, prostor
za tenis-igro itd. Od 1. maja vsak dan zveza
po poštinih omnibusih s postajo Zabok-Krapinske
Toplice. Kopališki zdravnik dr. Ed. Mal. — Bro-
šure se dobe v vseh knjigarnah. Prospekte in
pojasnila pošilja kopališko ravnateljstvo.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1901. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga do Trbiža:
Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak
Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno,
čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling
v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal
v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. —
Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pon-
tabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob
3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak
Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno,
čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob je-
zeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez
Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Ma-
rijine vane, Heb, Franzove vane, Karlove vane, Prago,
(direktni voz I. in II. razreda), Lipsko, Dunaj via
Amstetten. — Ob 10. uri zvečer osonni vlak v Trbiž,
Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-
Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Proga
v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri
17 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri
55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz
Trbiža. Ob 8. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Du-
naja via Amstetten, Monakovega, Inomosta, Franzens-
festa, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna,
Celovca, Beljaka, (Monakovo-Trst direktni vozovi I.
in II. razreda). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni
vlak iz Trbiža. — Ob 10. uri 16 m dopoldne osonni
vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba,
Marijinih varov, Plzna, Prago, (direktni vozovi I. in
II. razreda), Budejevice, Solnograda, Lince, Steyra,
Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella
ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Št. Mo-
horja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m popoldne
osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka,
Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pon-
tabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Du-
naja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga
iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri
in 44 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob
8. uri 35 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol.
v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj,
ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer, ob
10. uri 25 m le ob nedeljah in praznikih v oktobru,
poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo
v oktobru. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.
Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 8 m
dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer in ob 9 uri 55 m
zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in
samo v oktobru. (1)

Učenec

se takoj sprejme (989-1)

v kavarni C. Egia v Ljubljani.

Gostilna

eventualno kaka trgovska filijalka

v mestu ali tudi na deželi, prevzame
se na račun. — Položi se primerna
kavcija. (980-2)

Ponudbe se prosijo poslati do 30. t. m.
pod M. W. poste restante Ljubljana.

Pisarja

s hitro pisavo, zmožnega slovenskega in
nemškega jezika v govoru in pisavi in
izvežbanega v narekovanju in ilustraciji
zemljiške knjige, sprejme takoj ali pa
z 10. majnikom t. l. (990-1)

c. kr. notar Janko Hudovernik
v Kranjski gorji.

Samei imajo prednost. Plača po dogovoru.

Specijalitete

fine kave, novo dobavljene

priporoča (415-57)

Edmund Kavčič

Prešernove ulice, Ljubljana.

Poštne pošiljke 5 kil franko.

Hiša na prodaj

v Bohinjski Bistrici št. 40

na jako lepem prostoru pri glavni cesti
k predoru, pripravna za vsako obrt. V ome-
njeni hiši izvršuje se sedaj pekarska obrt.

Pojasnila daje Fran Mlakar v
Bohinjski Bistrici. (997-1)

Razglas.

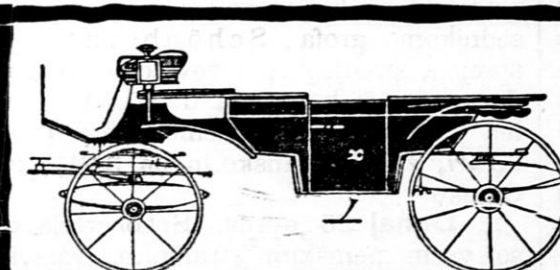
Mestna hranilnica v Novem mestu razpisuje s tem

mesto praktikanta

za takojšnji vstop z adjutom mesečnih 60 K.
Prosilci morajo izkazati, da so dovršili nižjo gimnazijo ali realko in trgovsko
šolo ali popolno srednjo šolo ter morajo biti saj 18 let stari, popolnoma zmožni slo-
venskega in nemškega jezika v besedi in pisavi ter biti prijaznega in vpludnega ve-
denja. — Prošnje so položiti do 10. maja 1902. (976-3)

Ravnateljstvo mestne hranilnice v Novem mestu.

Imam večjo zalogo

VOZOV

(952-2) **vseh vrst.**

Vozove izdelujem tudi po najnovejši dunajski in pariški modi.

Franc Wisjan, izdelovalec vozov * * * * *

Ljubljana, Rimska cesta št. 11. * * * * *

firena „Nar. doma“.

Nepreklicno samo 5 dni od 22. do 27. aprila

Gostovanje slovite krotilke

Mlle. Margueritte

z njenimi 7 pitomimi (udomačenimi) levi.

Henrik Blank

imeniten človek, ki zna skoz trehuh govoriti in glumač.

Charles Pauly

najboljši manufektist in posnemalec živalskih glasov.

Hanny Luxa

Tirolienne excentrique.

Gena sedežev:

Prvi prostor 3 K, drugi 2 K, tretji 1 K. (937-6)

Blagajna se odpre ob sedmih, začetek ob osmih. — Predpro-
daja vstopnic v Ščarkovi trafiki v Šelenburgovih ulicah.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Dobro vpeljana štajerska veletrgovina z vinom išče
spretnega, zmernega, vseskozi veččega

zastopnika za Kranjsko.

Le prve moči s I^a izpričevali naj določijo svoje ponudbe, v katerih naj
bodo navedeni pogoji plače, pod: „W. D. 2116“ na Rudolfa Mosse, Du-
naj 1., Seilerstätte 2, da jih isti na pravi kraj odpošlje. (963-2)

Županstvo v Dobrépoljah

razglašja, da bodo

novi živinski semnji v Dobrépoljah

in sicer:

17. januarja, 1. maja, 31. avgusta in 5. decembra

na vrtu poleg farne cerkve v Dobrépoljah.

Prvi semenj bo

prihodnji četrtek, dné 1. maja 1902

na katerega vljudno vabimo prodajalce in kupce. (991-1)

Otvoritev notarske pisarne.

Podpisani dovoli si naznaniti, da prlične
uradovati s 1. majnikom t. l.

v pritličju hiše št. 16 na Bregu;
od 1. avgusta t. l. naprej pa se nahaja nje-
gova pisarna

v pritličju Jenkove hiše v Miklošičevih
ulicah nasproti novi justični palači.

Dr. Rupert Bežek
c. kr. notar.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.